

¿ Sabes dónde está **Paktia** ?

2004
Arrels Fundació / **Memòria 2004**
MEMÒRIA

Sumari

Carta del director	1
La vida al carrer	2
La vida a Arrels	4
Protagonistes anònims	9
L'apunt crític	12
Dades econòmiques	14
Agraïments	16
Com col·laborar	17

Arrels Fundació es va crear el 1987 amb l'objectiu d'atendre les persones sense llar. 18 anys d'història ens han permès d'acollir-ne més de 5.000. La nostra missió és estar al costat de les persones sense llar i oferir-los un espai de referència on sentir-se persones que viuen entre persones. La nostra tasca també és arribar a tota la societat per tal que conegui la seva situació i que ens ajudi a canviar-la.

Arrels Fundació / **Memòria 2004**

Concepte i coordinació: Valores&Marketing

Redacció: Ramon Noró i Olga Garcia

Fotografia: Roc Jané i Arxiu Arrels Fundació

Imprimeix: Masanas Gràfiques

Dipòsit legal: B-31102-2005

Carta del director

Amigues i amics

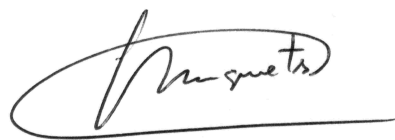
Paktia. Crec que recordaré aquest nom durant molt de temps. Existeix a dos llocs diferents. Per una banda, és una província de l'Afganistan i, alhora, també existeix en una de les moltes fitxes que el Joaquín fa mentre mira atles i consulta llibres de geografia. Ell és una persona que s'ha trobat durant molt de temps vivint al carrer. Ha passat moments molt complicats, de molta soledat. I en aquest temps, ha destinat moltes hores als llibres i als atles, tot repassant països i apuntant-ne la informació en fitxes. Paktia és un d'aquests llocs.

Em sembla increïble que algú com el Joaquín, amb tantes fitxes sobre qüestions geogràfiques, hagi viscut sense pràcticament cap coordenada; sense nord, sense sud... La llàstima és que la seva vida no sigui tan diferent a la de molts altres. Ell, generós, ha accedit a explicar-nos els detalls del seu camí personal i, precisament, algunes pinzellades d'aquest camí ens serveixen com a fil conductor de la Memòria que teniu a les mans.

Vull també compartir amb vosaltres que l'Institut de Drets Humans de Catalunya ens hagi concedit el Premi Solidaritat 2004. El vam anar a recollir al Parlament de Catalunya el passat 8 de febrer i, malgrat que no hi érem tots, tots els que hi vam ser sentíem com a propi aquest reconeixement. També voldria comentar que la incorporació al 2004 d'Arrels a la Feantsa (Federació Europea d'Associacions que Treballen amb Persones Sense Llar) ha estat una aposta positiva i crec que, en un futur proper, generarà propostes i iniciatives enriquidores.

I finalment, gràcies als protagonistes anònims d'Arrels: protagonistes perquè tenen una veu i un espai propis, i anònims perquè són representants de totes les persones que som Arrels. En aquesta Memòria hi trobareu la seva veu.

En nom de tot l'equip, moltes gràcies per fer possible Arrels Fundació.

Salvador Busquets
Director

La vida al carrer

“¿Pero sabes o no dónde está Paktia?”

En Joaquín s'ha passat moltes hores davant d'atles i llibres de geografia. És un solitari i, des de jove, ha anat fent fitxes de llocs que li han semblat llunyans i interessants. Té 51 anys i, segons diu, ara està en el seu millor moment. L'únic lloc que ha conegut és Barcelona. Mai no ha viatjat, mai no ha anat a cap dels llocs que veu als atles. Li agradaria comprar un llibre de geografia i viure amb tranquil·litat.

Paktia és una província de l'Afganistan. Apareix en una de les múltiples fitxes del Joaquín. És curiós com una persona tan interessada en omplir pàgines i pàgines de referències geogràfiques hagi viscut sense les coordenades bàsiques de tots nosaltres: família, feina, salut i amics. Nosaltres no sabíem on era Paktia.

“Ésta ha sido mi casa durante mucho tiempo.”

Aquest és el lloc on en Joaquín dormia. És un caixer de la plaça de la Sagrada Família. Dormia a estones i l'endemà amagava les mantes perquè no li robessin i es netejava a les fonts públiques.

Es calcula que a la ciutat de Barcelona hi ha unes 1.500 persones en situació de sense llar, 8.000 a Catalunya i un total de 30.000 a l'Estat espanyol.

“La calle castiga mucho, te estropea”

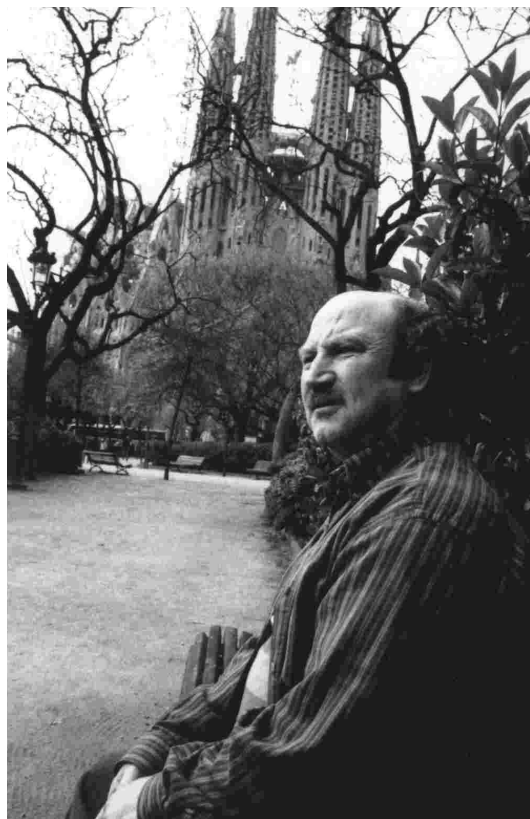
Segons el Joaquín, viure al carrer suposa dormir a estones, menjar malament i perdre a poc a poc l'educació i el respecte cap a tu mateix, “lo peor de la calle es la falta de higiene, te descuidas mucho pero después la situación simplemente te supera.”

L'esperança de vida de les persones en situació de sense llar és de 57 anys de mitjana, mentre que la de la població en general és de 80. La majoria pateixen malalties no diagnosticades i no disposen de targeta sanitària ni d'una atenció mèdica adequada.

“No deseo mi vida a nadie”

Els seus pares el van abandonar i encara no sap per què. Es va criar a un orfenat a Sant Feliu de Llobregat i fins a la mili va estar-se a l'Asilo Durán, l'actual clínica Teknon. No va saber quin era el seu nom i cognoms fins als sis anys: “Allí nos llamábamos los unos a los otros ey, tú, chico”.

Moltes de les persones que viuen al carrer tenen uns antecedents familiars complicats i una vida laboral precària. El llindar de la pobresa extrema se situa en els 180 euros mensuals (30.000 pessetes).

En un dels bancs des d'on veia passar la vida . . .

“En la calle se sobrevive pasando verguenza”

En Joaquín diu que si estàs sol al carrer la gent t'ajuda, però si sou dos, s'espanta. “Comía los bocadillos que me daban las monjas y a veces alguien me había dejado alguna manta para el invierno. Pasan los años y ni te enteras. A mí no me esperaba nadie.”

Sovint, les persones que fan del carrer el seu llit s'han d'enfrontar a situacions molt dures: humiliacions, maltractaments físics i emocionals i sobretot, vergonya i molta, moltíssima soledat.

La vida a Arrels

“Sólo quiero estar tranquilo...”

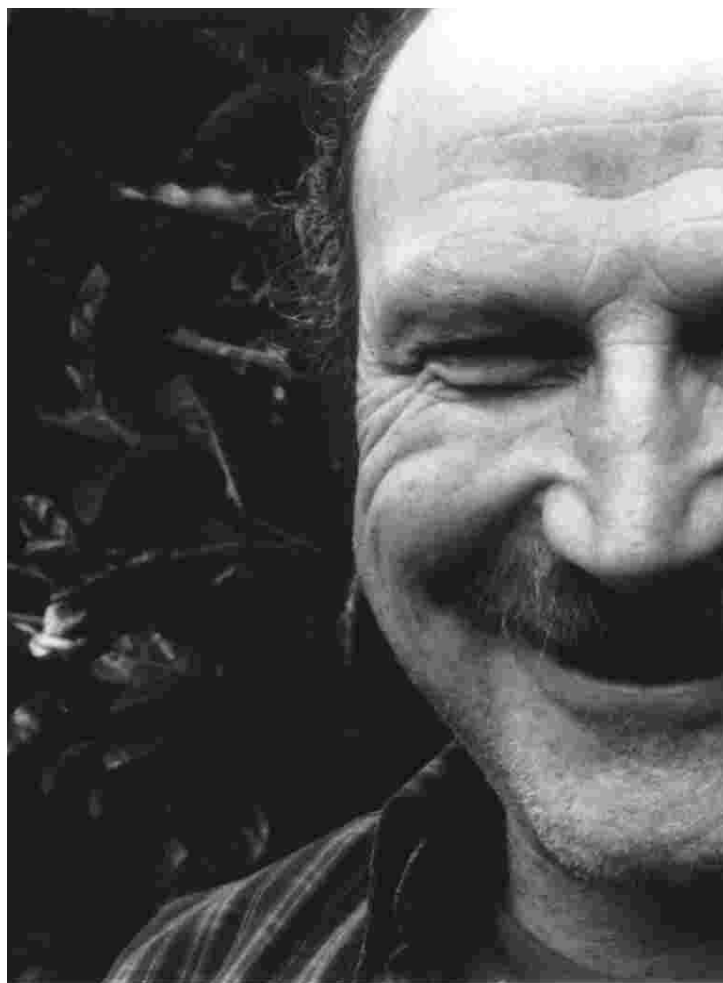
L'any 2004 Arrels Fundació ha atès a 842 persones, 49 persones més que l'any anterior. Un d'ells ha estat el Joaquín que, gràcies a un pla personalitzat de seguiment, a poc a poc, ha vist com la seva vida donava un tomb.

Aquest tomb ha estat possible gràcies a la tasca dels voluntaris i dels treballadors de l'entitat que, al seu torn, han comptat amb el suport de prop de 3.000 persones, entitats i empreses col·laboradores. En total, som 184 voluntaris i 17 treballadors.

El 2004, Arrels ha fet el seguiment de 322 persones vivint al carrer i ha facilitat que una mitjana de 62 persones cada nit dormin sota cobert. De la mateixa manera, ha facilitat 12.425 àpats a un total de 76 persones.

Per tal que el Joaquín i moltes altres persones puguin estar tranquil·les, Arrels treballa en una doble direcció: atendre-les de manera directa i personalitzada i explicar a diferents públics (escoles, futurs educadors i treballadors socials, entitats, polítics, periodistes, etc.) les causes de l'exclusió social que pateixen.

Per a aquest doble motiu, Arrels Fundació desenvolupa els programes que us expliquem a continuació.

Programa de Carrer

13 voluntaris coordinats per un educador social visiten setmanalment a les persones que es troben en situació de sense llar als carrers de Barcelona. L'objectiu no és aconseguir que accedeixin al Centre Obert de l'entitat, sinó acompanyar-los en el seu procés personal i ser un punt de suport en el moment en què vulguin canviar la seva situació.

Enguany, el programa de carrer ha localitzat 199 noves persones vivint al carrer i n'ha fet el seguiment d'un total de 322.

El Centre Obert

Totes les tardes de dilluns a dissabte, el Centre Obert es converteix en un espai d'accés lliure en què es presten una sèrie de serveis, alhora que resulta un lloc d'acollida per a les persones. 150 voluntaris i 17 professionals procuren garantir aquests dos aspectes. Cada tarda hi passen una mitjana de 86 persones que poden fer alguna de les activitats programades (cinema, música, bingo, lectura de premsa i pintura), beneficiar-se dels serveis higiènics (dutxa, canvi de roba, consigna, etc.) i finalment, però igual d'important, establir un contacte de tu a tu amb cada una de les persones que conformen la realitat del Centre Obert.

215 persones han utilitzat la consigna per deixar les seves bosses, s'han efectuat 3.865 dutxes, 2.285 afaitats, 1.461 serveis de pedicura i perruqueria, 8.689 serveis de dispensació farmacològica i s'han distribuït un total de 28.771 peces de roba.

Durant l'any se celebren al Centre Obert festes tradicionals com el Nadal, la Castanyada, Sant Joan o el Carnestoltes, on s'implica un número molt nombrós de persones. El 2004, ha estat el primer any que hem celebrat el sopar de la Nit de Nadal, amb la participació de més de 100 persones.

Des del mes d'octubre existeix Arrels Esport, l'equip de futbol format per voluntaris i persones ateses a l'entitat. En total, hi estan involucrades 16 persones.

El Centre Obert ofereix un servei de dutxes.

Programa de Salut Mental

El Centre de Salut Mental Ciutat Vella – Sant Joan de Déu va posar en marxa el 1999 un programa per a les persones en situació de sense llar afectades per alguna malaltia o trastorn mental. El programa compta amb un equip format per una psiquiatra i un infermer en psiquiatria que visiten regularment persones ateses a l'alberg municipal de Can Planas, al de Sant Joan de Déu i a Arrels Fundació.

Enguany, aquest programa ha visitat 16 persones ateses a Arrels.

Programa d'Accés a l'Habitatge

Els ingressos amb què poden comptar les persones sense llar són de 288 o 336 euros, clarament insuficients per viure en unes condicions dignes; la majoria, però, no té cap tipus d'ingressos. Per aquest motiu, Arrels finança íntegrament o parcialment segons els casos, l'allotjament i l'alimentació, dues de les necessitats més bàsiques per a tothom.

Dormir

Arrels Fundació disposa de 6 pisos que han estat durant el 2004 la llar de 20 persones. Conviure, rebre gent a casa, recuperar hàbits quotidians (higiene personal, fer la compra, la neteja de la casa, etc.) i disposar d'un espai propi i íntim són alguns dels fets senzills, però importants, per a moltes de les persones que acompanyem. També facilitem nits en pensions.

Persones allotjades en pisos i pensions: 120

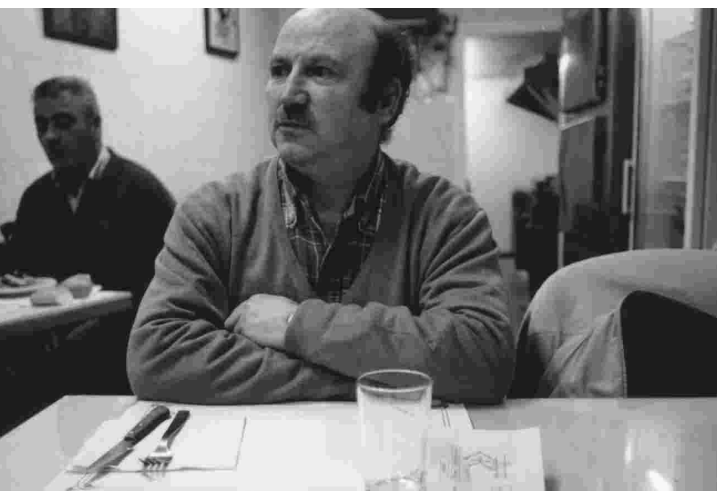
Nits pagades d'allotjament: 22.734, un 71,5 % més el 2003

Menjar

Tots coneixem la importància d'una correcta alimentació o, com a mínim, del fet de menjar cada dia. A Barcelona existeixen dos menjadors públics que garanteixen el dinar a les persones sense recursos i multitud de centres que faciliten entrepans. Arrels se suma a aquesta xarxa fent possible, amb 4 bars propers a l'entitat, que les persones puguin sopar també cada dia.

Àpats: 12.425, un 67 % més que el 2003

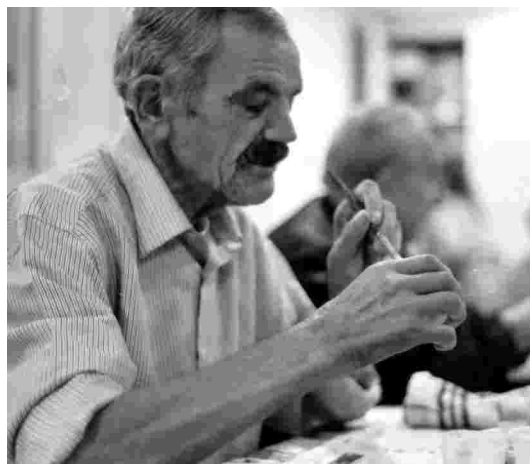
En Joaquín dina a un menjador social i sopa en un bar del Raval

Programa d'Hospitals

Quan estem hospitalitzats, agraïm la companyia dels altres i que ens ajudin a prendre decisions respecte a tot el que envolta el procés de la malaltia. Precisament això és el que procura l'equip de 15 voluntaris del programa d'hospitals: fer companyia i estar pendents del seguiment mèdic i posterior convallescència de la persona.

Persones visitades: 67

Total de visites realitzades: 638

Taller ocupacional

"La Troballa"

El taller ocupacional, coordinat per una pedagoga i un grup de voluntaris, permet realitzar una tasca amb persones en situació consolidada de desarrelament. Cada matí de 9 a 13h. s'hi desenvolupen una sèrie d'activitats que permeten la recuperació d'hàbits personals i de convivència.

Aquest any hi han participat un total de 56 persones, 11 més que el 2003, amb una mitjana diària de 13 persones.

Comunicació i sensibilització

Per què hi ha persones que es troben en situació de sense llar?

Intentar explicar les causes de l'exclusió social i comprendre'n la complexitat és l'objectiu del departament de comunicació d'Arrels Fundació.

Per a tal fi, i entre d'altres aspectes, col·laborem amb els mitjans de comunicació, acudim a xerrades, ens visiten les escoles i editem una pàgina web.

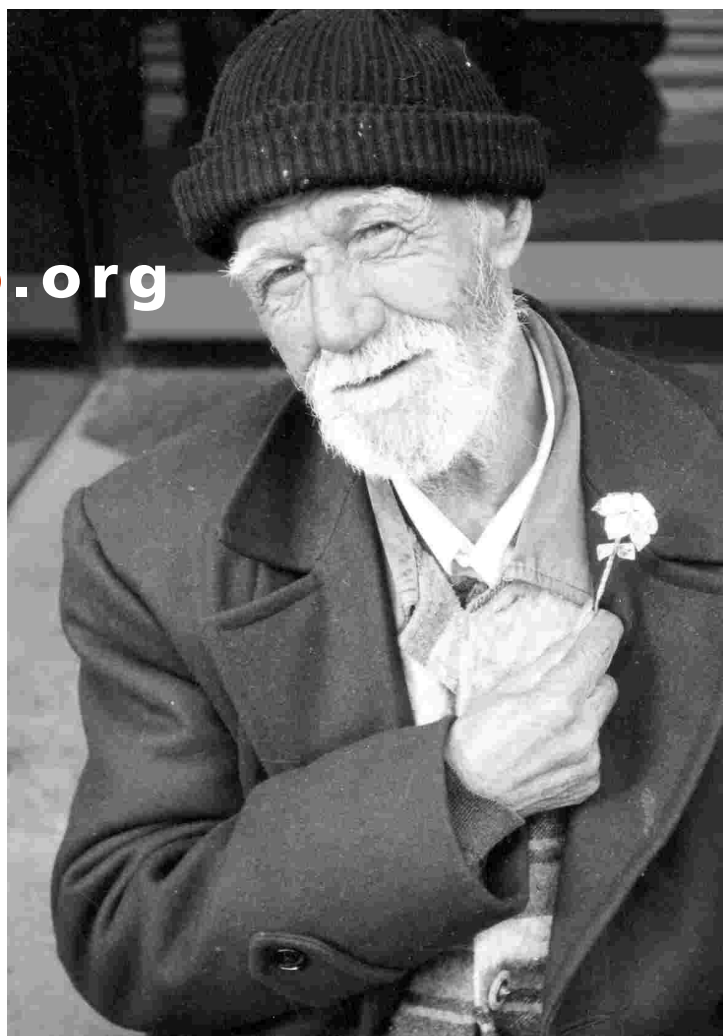
Accions Presencials	Sessions	Núm. oients
Núm. Sessions a col·lectius	48	1.253
Núm. Sessions a estudiants	36	1.036
TOTAL	84	2.289

www.arrelsfundacio.org

Presència Mitjans de Comunicació	
Prensa escrita	6
Ràdio	3
Televisió	4
Publicacions electròniques	2
TOTAL	15

Accions Internes	
Assistents a sessions informatives	55
Númers revista <i>Papers d'Arrels</i>	5
Comunicacions a la base social	4

Pàgina Web	
Visites 2004	9.125

Francesc Vilurbina, president de l'entitat, recull el Premi Solidaritat 2004

Premi Solidaritat 2004

El passat 8 de febrer vam rebre al Parlament de Catalunya el Premi

Solidaritat 2004, atorgat per l'Institut de Drets Humans de Catalunya.

Aquest premi està destinat a guardonar persones o institucions que hagin destacat per la seva lluita en defensa dels drets humans a l'àmbit de Catalunya.

Protagonistes anònims

184 voluntaris, 17 treballadors, 8 membres del patronat i prop de 3.000 socis i col·laboradors. Aquest és el patrimoni personal d'Arrels; es tracta de persones anònimes que, cadascú a la seva manera, aporten temps, dedicació, energia, il·lusió i diners per tal que la idea que es va gestar el 1987 continuï endavant. Aquí teniu el testimoni de persones que representen la pluralitat de maneres de vincular-se a aquest projecte.

Mª Àngels Temprano

Treballadora social Arrels Fundació
L'objectiu general de la intervenció des del Treball Social a Arrels Fundació és que la persona pugui tornar a desenvolupar el seu projecte de vida de manera autònoma.

Els diferents programes de l'entitat han anat sorgint del coneixement de les carències i necessitats de les persones sense llar i sense perdre mai de vista que són els recursos els que han d'adaptar-se a les necessitats de les persones i no aquestes als recursos existents. La vida de les persones sense llar està marcada per pèrdues molt importants: la família, els amics, el treball, l'habitatge, la salut, les capacitats personals, l'autoestima...

L'acumulació de fracassos fa que hagin perdut la confiança en els seus recursos personals i en el que poden esperar dels altres. Han demanat ajut moltes vegades i han explicat la seva vida, la seva intimitat, les seves "vergonyes", però les respostes sempre han estat les mateixes: "no hi ha pressupost, no hi ha plaça, no hi ha feina..."

A la seva realitat no arriben les polítiques de benestar: continuen sobrevivint amb prestacions econòmiques insuficients, se'ls nega el dret a un habitatge digne, no poden accedir al treball, perquè són grans o perquè tenen problemes de salut, però tampoc hi ha recursos que garanteixen una qualitat de vida en situacions de dependència. Coneixen les deficiències del sistema perquè les estant

patint cada dia.

A Arrels som conscients que el camí que han de recórrer aquestes persones cap a la inclusió, cap a l'autonomia, és llarg i lent i ha d'estar dissenyat a mida perquè cadascú té les seves limitacions. Sabem que requereix molt d'esforç, però hem après a escoltar, a entendre, a acompanyar sense presses i a compartir i valorar els petits èxits que ajuden a recuperar la motivació i la confiança en un mateix i en una societat que, a través dels voluntaris, dels col·laboradors i de tots els que hi treballem es mostra tolerant, solidària, justa i acollidora.

L'equip de treballadors d'Arrels el componem 12 persones d'atenció directa, 2 de gestió interna, 2 de comunicació i el director de l'entitat. La professionalitat, el rigor i la il·lusió són alguns dels trets del nostre dia a dia.

Francesc Vilurbina

President Arrels Fundació

"Ens agradaria que la paraula de les persones sense sostre sigui tinguda en compte, que no els fem, a més de *sense sostre, sense paraula*.

Cal protegir les debilitats, oferir oportunitats, renunciar una mica al progrés d'uns en benefici del dels altres, conèixer que la integració dels exclosos no depèn tant dels que viuen en l'exclusió, com de la capacitat de la societat per incloure'ls a tots, reflexionar sobre per què en la moderna societat global, la pobresa és el fenomen més globalitzat."

Extracte del discurs que en Francesc Vilurbina va fer al Parlament de Catalunya en motiu de la concessió a Arrels del Premi Solidaritat 2004 de l'Institut de Drets Humans de Catalunya.

Membres del Patronat:

Francesc Vilurbina, president

Carme Zapata, vicepresidenta

Josep Mª Pañella, secretari

Antoni Bassas, Josep Mª Feliu, Montserrat

Girbau, Cristina Jover i Josep Miralles, vocals

Montserrat Gual

Sòcia col·laboradora

"Sóc sòcia col·laboradora d'Arrels des de fa molts anys i recordo que hi vaig voler participar econòmicament, perquè tenia la tranquil·litat i el goig de saber que la meua aportació, junt amb moltes altres, seria ben administrada i permetria fer realitat els seus objectius. Per sort meua, el contacte amb Arrels m'ha fet més sensible a la realitat de les persones sense llar i m'ha permès reflexionar sobre aquesta problemàtica. La frontera entre els sense sostre i els que sortim de casa diàriament i anem a la feina és molt fràgil, cada cop més. Les exigències de la nostra societat augmenten dia a dia i els reptes són més difícils d'assolir. Són molts els qui opten per la individualitat. Però el camí és ple de dificultats i sempre hi ha entrebancs inesperats que aturen la cursa i deixen completament al voral, desconcertada, la persona que, en la seva frenètica lluita, ha oblidat i menystingut amitats, veïns, companys, fins i tot, la seva pròpia família. Quan mirem els "aturats", els "vençuts", a la vorera dels carrers, molts cops podem pensar allò de que a mi no em pot passar. No comptem que cadascú neix, és i disposa d'unes capacitats, d'una educació, d'una salut i d'un entorn ben diferents, sense oblidar que el factor sort és també un element a tenir present. Frases com: "A mi per la Seguretat Social que no em descomptin res, que em donin els diners i jo ja m'espavilaré!" i altres de similars, mostren el poc sentiment social i col·lectiu que tenim i la desmesurada seguretat en les infinites possibilitats personals que no

sempre poden ser reals. L'amor, l'amistat, la companyonia, l'atenció a l'altre, teixeixen una xarxa de seguretat que permetrà sobreviure en els moments foscos i ajudarà a no perdre el fil d'esperança necessari per continuar endavant. I són per aquests valors que ens cal fer front davant les demandes de la societat i lluitar, també, contra els nostres egoismes i comoditats. Col·laborem-hi tots!"

Rebem el suport de prop de 3.000 socis i donants que són tant persones físiques com entitats, empreses, fundacions i les administracions públiques.

Joaquín Ramon

Persona atesa a Arrels

"Uno que vivía conmigo en la calle un día me quiso invitar a un café y aún no sé cómo me acompañó hasta Arrels. Me gustó. Hablé con una trabajadora social y le dije que quería dejar la calle, que ya era suficiente. Estaba harto de estar todo el día a disgusto y mal con todo el mundo. Aquí estoy ocupado y puedo sentirme útil. "El trato es el normal, con respeto."

L'any 2004 hem atès 842 persones sense llar i des de 1987, més de 5.000.

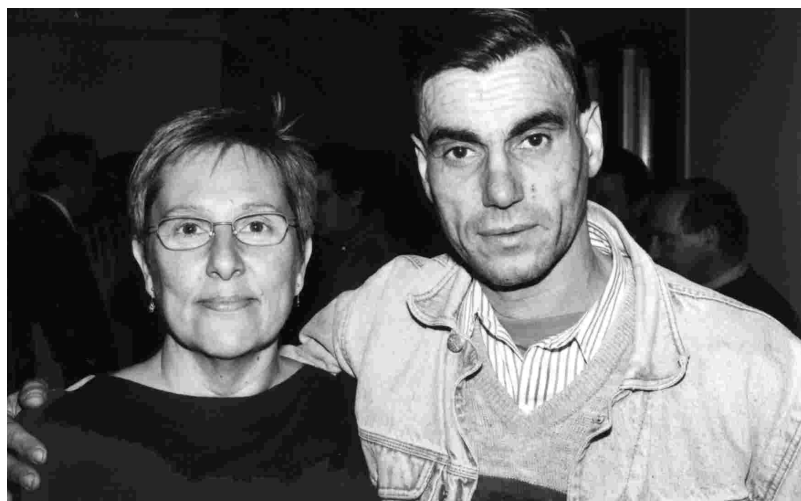

Lleí Ros

Voluntària Centre Obert

“La meva feina com a voluntària és molt minseta, però quan surto al vespre d'Arrels, ho faig amb un gran goig perquè he compartit, he rigut, a cops m'he aguantat una llàgrima fugissera i tot plegat m'ha enriquit, però també em fa qüestionar: Per què estic a Arrels? Per donar tot el poc o molt que puc donar, o per rebre tot allò que me'n porto cada dilluns? Per donar amor o per rebre felicitat? No ho sé esbrinar, em sembla que tot va lligat, no es pot despendre una cosa de l'altra. He de confessar que a vegades em fa mandra acabar amb l'últim mos a taula i sortir corrents per anar a Arrels, però el fet de trobar-me amb aquell que m'ofereix un somriure desdentat, o el que "te tengo que explicar una cosa" o haver de dutxar a algú que ve del carrer i necessita col·laboració, ja m'és prou gratificant per sortir de casa encara mastegant la poma. També és una bona experiència haver de compartir la tarda amb altres companys de diferent tarannà i veure que cadascú a la seva manera, treu del seu privilegi de saber estimar, de saber estar, tot allò que fa que les tardes siguin especialment agradables.

Perdoneu l'excés de confiança, però deixeu-me dir com veig les tardes al Centre Obert: "Com un cel atapeït d'estels". Tots donem llum i sentit a Arrels, l'altre i jo, tots som estels que il·luminem un rostre trist o, estels que vagaregen pel carrer esperant un lloc en un trosset de cel. Em cal aprendre a llegir en la mirada i quan sàpiga llegir m'estudiaré la lliçó. Llavors sabré una mica més d'estar al costat d'aquells que m'ensenyen els dilluns a la tarda, una altra cara de la vida”.

Arrels és una entitat en què el voluntariat té un pes fonamental, 184 voluntaris ho certifiquen. Enguany s'han realitzat 8 sessions informatives per a nous voluntaris. Se n'han incorporat 36.

L'apunt crític

15 maneres de no tenir casa

En la Memòria del 2002 incloïem l'article "Evolució del concepte de sense llar". Aquest any reprenem aquest fil perquè la FEANTSA¹, Federació Europea d'Organitzacions que Treballen amb Persones Sense Llar, ha sistematitzat durant el 2004 quines són les diferents situacions que podem definir com d'exclusió de l'habitatge.

Aquesta sistematització és una bona notícia per a les entitats que treballem amb persones sense llar, perquè sovint ens interroguen sobre la xifra de persones sense sostre que hi ha a Barcelona, a Catalunya, a l'Estat Espanyol o en un àmbit geogràfic concret. Però la xifra necessita dues premisses: per una banda, on i quan efectuar el recompte, i per l'altra banda, fa referència al concepte de les persones que s'haurien d'incloure en el recompte; qui està sense llar? Aquest recompte, evidentment, hauria de servir per avaluar i planificar els programes d'atenció de les administracions i de les entitats que treballen en aquest àmbit.

En les darreres dècades els conceptes que han definit el col·lectiu de les persones sense llar s'han alternat en funció del que els agents socials, els experts i els mitjans de comunicació han utilitzat o traduït de termes anglesos (homeless) o francesos (sans-abri): indigents, vagabunds, transeünts, sense sostre, sense llar, etc. Tots i cada un d'aquests termes assumeixen que aquestes persones no disposen d'una casa o d'un domicili estable.

Precisament, és la manca d'habitatge el comú denominador de les persones ateses per les organitzacions vinculades a la

FEANTSA, però les situacions són múltiples. La FEANTSA, després d'una tasca de sistematització, ha elaborat un document en què proposa 15 situacions diferents. Són les següents:

Sense sostre (Roofless)

1. Viure en un espai públic (sense domicili).
2. Pernoctar en un alberg, forçat a passar les hores diürnes en un espai públic.

Sense habitatge (Houseless)

3. Estada en centres de serveis o refugis (hostals per a sense sostre, albergs per a dones, etc.).
4. Viure en allotjaments temporals: pagats per la municipalitat, allotjaments interins (esperant assessorament), unitats d'habitatge de transició (a curt termini), etc.
5. Viure en allotjaments temporals reservats per immigrants (sol·licitants d'asil, repatriats, etc.).
6. Viure en institucions: presons, centres d'atenció sanitària, hospitals que han de deixar sense tenir on anar...
7. Viure en allotjaments de suport (sense contracte legal d'arrendament).

Habitatge insegur

8. Notificació legal d'abandonament de l'habitatge.
9. Viure temporalment amb familiars o amics de forma involuntària.
10. Viure sota l'amenaça de violència per part de la família o de la parella.
11. Viure en un habitatge sense títol legal (sots-arrendament).

Habitatge inadequat

12. Viure en una estructura temporal o chabola.
13. Viure en un càmping/caravana.
14. Viure en un habitatge no apropiat sota la legislació nacional.
15. Viure en un habitatge massificat (d'acord amb la legislació nacional).

¹Actua com a grup de pressió en els organismes de govern de la Unió Europea. Arrels Fundació en forma part des de l'any 2004.

L'experiència de les entitats indica que cada una d'aquestes situacions té diferents graus de gravetat i, el més important, requereix maneres diferents d'abordar-se i intervencions concretes en els àmbits jurídics, socials, laborals, etc.

Així mateix, el dia a dia ens demostra que aquestes situacions afecten a diferents col·lectius, als quals cal donar respostes també diferents. Per exemple:

Persones grans

Tot i disposar d'ingressos sempre mínims (una Pensió No Contributiva, PNC, són 288 euros mensuals)² resulten insuficients per adquirir o mantenir un habitatge.

Els darrers anys i com a conseqüència del "Boom immobiliari", hi ha llogaters generalment grans que són víctimes del conegut "mobbing immobiliari".

Un cop acaben vivint al carrer, la solució més immediata és l'ingrés en residències, però si s'hagués evitat la pèrdua de l'habitatge, el seu procés d'envelliment s'hauria mantingut en uns paràmetres de normalitat i en un entorn conegut.

Homes sols

Generalment, amb problemàtiques d'alcoholisme. El seu darrer habitatge estable va ser l'habitació d'una pensió o una habitació rellogada que pagava amb un sou de peó o equivalent.

Un cop en tractament de la malaltia mentre es resideix en albergs o, novament en pensions, l'estabilització de l'habitatge precisa d'una nova incorporació al món laboral, sempre difícil.

Persones amb malalties mentals sense entorn familiar

La incomprensió respecte a les malalties mentals situa aquestes persones en situacions consolidades de desarrelament social.

² Import exercici 2005, amb pagues extraordinàries els mesos de juny i desembre.

L'encara minsa atenció des de la xarxa d'atenció en salut mental amb els pacients sense llar precisa d'un circuit d'intervenció que ha de culminar amb la disposició d'habitatges tutelats o supervisats per a tots aquells pels quals una residència els representa, encara, un entorn excessivament protector.

Aquestes són algunes de les situacions, però podríem afegir la situació dels immigrants, o de les famílies amb escassos recursos econòmics, o dels joves sense estabilitat, o de les persones amb disminucions, o de les que han sortit de la presó, etc.

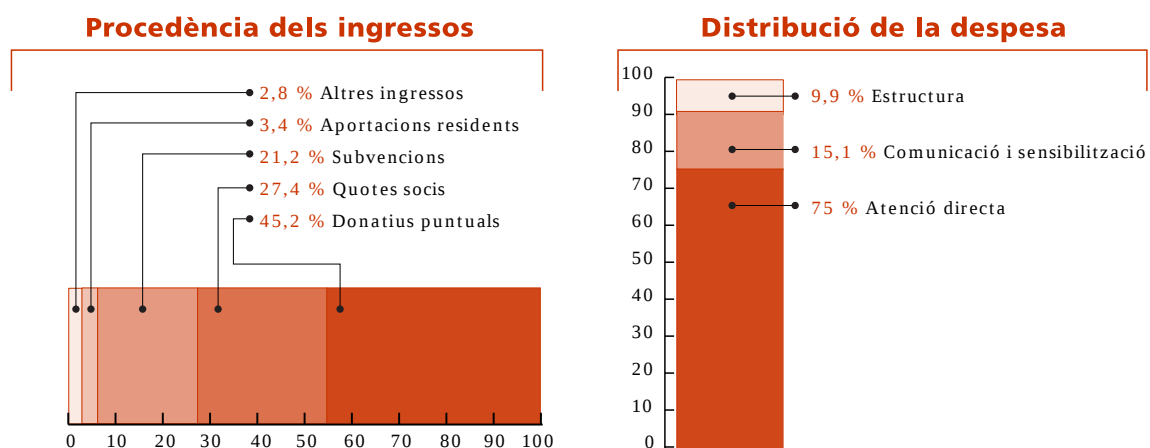
Ens trobem sovint que a una mateixa persona l'afecten diverses d'aquestes situacions: un home d'edat avançada, alcohòlic o un jove amb malalties mentals que viu al carrer, per posar dos exemples freqüents. Si les organitzacions, les administracions públiques, els ciutadans, volem de veritat que les persones excloses obtinguin el màxim nivell d'autonomia possible es fa necessari posar a la seva disposició habitatges adequats i condicions econòmiques adequades que afavoreixin relacions personals enriquidores.

Han de ser habitatges que facilitin la generació de teixit social, fugint dels guetos, que generin intercanvi generacional, cultural: no és bo construir un barri on es concentrin totes les persones que han accedit a un habitatge després de superar situacions personals difícils. Han de comptar amb la proximitat d'equipaments educatius, sanitaris, culturals, esportius, de transport públic,...

Finalment, la catalogació de situacions d'exclusió que es planteja des de la FEANTSA ha de contribuir a valorar cada una de les situacions personals i prioritzar l'atenció a les persones més desfavorides.

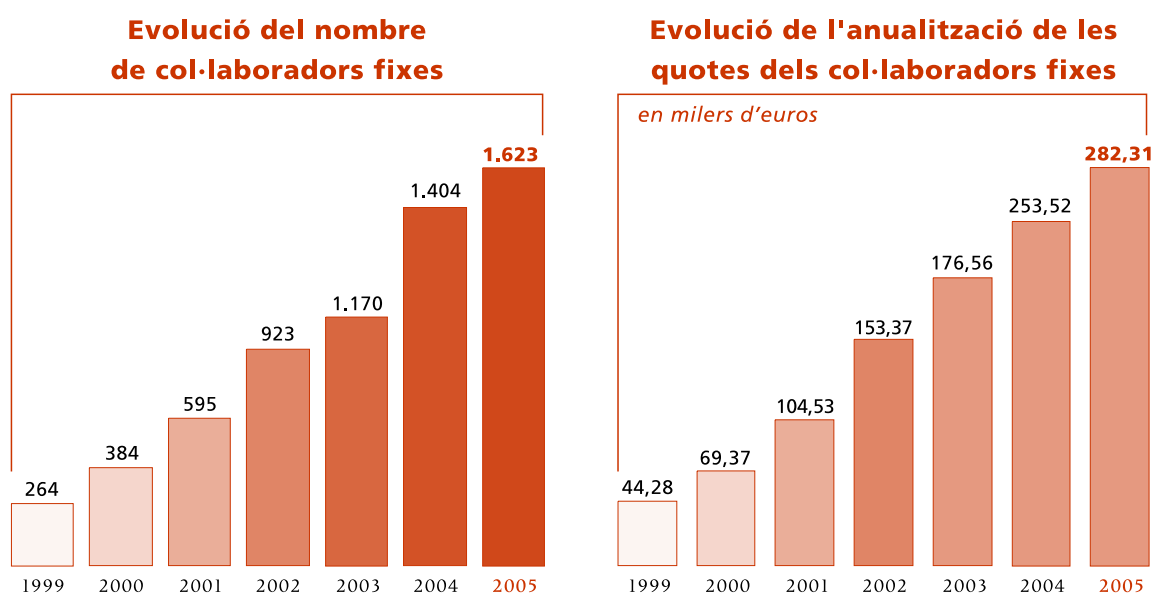
Dades econòmiques

Les xifres d'Arrels Fundació reflecteixen el constant augment de l'activitat: les despeses s'han incrementat en un 24 % respecte l'exercici anterior i s'hi ha fet front gràcies a l'increment del 23 % en els ingressos.

Volem agrair, novament, el suport i la confiança de les gairebé 3.000 persones i entitats que ens fan costat i que han estat els protagonistes de l'increment dels ingressos dels darrers anys. Aquesta confiança he permès superar l'estancament de les aportacions de les administracions públiques que, en els darrers 7 exercicis, han crescut un 21 % (estrictament l'IPC) mentre l'activitat d'Arrels ho ha fet en un 151 %.

En el tancament de l'exercici, les quotes periòdiques representen el 27 % dels ingressos i, per primera vegada, superen clarament el conjunt de les aportacions de les administracions públiques, que representen el 21 %.

Per atendre adequadament a les persones sense llar es fa necessària una intervenció intensa, basada en l'acompanyament, que faciliti recursos bàsics i a llarg termini. Per aquest motiu, en els darrers anys s'han incrementat notablement les despeses assistencials (allotjament, alimentació i altres serveis bàsics), tant en xifres absolutes com en percentatge de la despesa.

Balanç de Situació

ACTIU	Any 2004 €
Immobilitzat	525.096,39
Immobilitzacions materials	762.068,82
Amortització Immob. material	-250.120,38
Immobilitzacions financeres	13.147,95
Actiu circulant	262.980,58
Deutors	66.551,14
Tresoreria	196.429,44
TOTAL ACTIU	788.076,97

PASSIU	Any 2004 €
Fons propis	420.215,17
Capital Fundacional	50.370,84
Fons Social	350.802,42
Resultats exercicis anteriors	12.561,62
Pèrdues i guanys de l'exercici	6.480,29
Ingressos a distribuir en diferents exercicis	162.737,56
Creditors a curt termini	205.124,24
Creditors	109.308,70
Altres deutes no comercials	34.815,54
Ajustaments per periodificació	61.000,00
TOTAL PASSIU	788.076,97

Compte de Pèrdues i Guanys

	Any 2004
<i>ingressos</i>	Import €
Aportacions residents	30.614,60
Quotes socis	245.254,68
Donatius puntuals de persones físiques i entitats privades	405.666,70
Subvencions Administracions Públiques	190.498,00
Subvencions de Capital traspasades a Ingressos exercici	11.557,35
Altres ingressos	13.105,45
TOTAL INGRESSOS	896.696,78

	Any 2004
<i>despeses</i>	Import €
Compres i treballs realitzats per altres empreses	47.889,43
Serveis exteriors, manteniment i subministrament	45.399,16
Sensibilització i campanyes	89.011,37
Ajuts assistencials	267.864,63
Despeses de personal	426.929,27
Altres despeses	13.122,63
TOTAL DESPESES	890.216,49
SUPERÀVIT	6.480,29

Agraïments

Sempre fem curt en el moment dels agraïments. Són tantes les persones, les entitats, les fundacions, els grups, les administracions, les escoles, etc. que ens donen suport, que no cabrien tots els noms ni que utilitzéssim totes les pàgines d'aquesta memòria.

Molts de vosaltres col·laboreu o bé puntualment o bé regularment amb la nostra entitat, fent possible que dia a dia puguem oferir una atenció a més gent i d'una manera més adequada.

El suport que rebem té molts registres: aportacions econòmiques, material domèstic i d'oficines, roba i aliments, difusió de la nostra tasca, etc. Com a mostra de la diversitat de les persones i entitats que ens donen suport, a continuació n'especifiquen algunes:

Escoles

- Escola Bon Pastor
- Escola Anna Ravell
- Col·legi Jesús Maria
- Escoles Pies Nostra Senyora i Sant Antoni

Comunitats parroquials i religioses

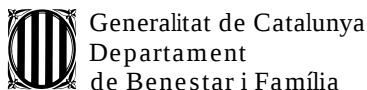
- Parròquia Santa Eulàlia de Pallejà
- Missioneres de la Immaculada Concepció
- Carmelites de la Caritat Vedruna
- Fòrum Vida i Evangeli

Empreses, Fundacions, Associacions i Institucions

- Caprabo
- Productos Eaton Libia, S.A.
- Orona Sociedad Cooperativa
- Asercomex
- Fundació Sant Pere Claver
- ZeroSetBCN

Administracions públiques:

Aquestes són algunes del total de les 74 entitats que han col·laborat aquest últim any amb Arrels Fundació. Moltes d'elles ens han demanat expressament mantenir l'anonimat.

Gràcies a la suma de l'esforç de tots, persones i entitats, podem acompanyar, cada cop amb més garanties, un nombre important de persones sense llar, crear nous programes i assumir nous reptes de futur.

MOLTES GRÀCIES a tots per tot.

Com col·laborar

coneix

Informa't i dóna a conèixer la problemàtica de les persones sense llar.
Pots consultar la nostra web **www.arrelsfundacio.org**

fes-te voluntari

Forma part del nostre equip de voluntaris. Pots telefonar-nos al 93 441 29 90

fes-te soci

Fes-te soci d'Arrels. Pots omplir la butlleta que trobaràs adjunta a aquesta memòria i enviar-la per fax o correu a Arrels.

fes un donatiu

Fes-nos una donació de la quantitat econòmica que vulguis a través de:

La Caixa: 2100 0975 28 0200065046

Caixa Catalunya: 2013 0421 55 0200794244

Si us plau, envia'ns el comprovant que et donarà el banc.

Arrels Fundació
Riereta, 24 baixos • 08001 Barcelona
Tel. 93 441 29 90 • Fax 93 443 00 77
e-mail: info@arrelsfundacio.org • www.arrelsfundacio.org

Ara
ja sabem
on està **Paktia**

Arrels Fundació
Riereta, 24 baixos • 08001 Barcelona
Tel. 93 441 29 90 • Fax 93 443 00 77
e-mail: info@arrellsfundacio.org • www.arrellsfundacio.org